

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.214/2017/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Kovács András bíró

A felperes: **Felperes neve**
(címe)

Képviselője: . Mándó Tibor Ügyvédi Iroda
 . Mándó Tibor ügyvéd
(cím)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság
14.K.33.315/2016/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.33.315/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A vietnami állampolgárságú felperesnek az alperesi jogelőd, a

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a 106-T-222447/12/2014. számú másodfokú határozattal a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét - hamis adat, valótlan tény közlése miatt - elutasító elsőfokú döntést helybenhagyta. A határozat felülvizsgálata iránti perben született keresetet elutasító ítéletet a Kúria a Kfv.II.37.576/2015/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

- [2] A felperes 2016. május 5. napján tartózkodási engedély iránti kérelem Magyarországon való előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet és egyúttal keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedélykérelmet terjesztett elő a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóságán. A méltányossági kérelmét azzal indokolta, hogy új munkalehetőséget kapott, nem kíván hazautazni a tartózkodási engedély kérelmezése iránt, mert Magyarországon szeretne élni, az utazással járó több hónapos távollét miatt elveszíthetné az új munkahelyét. Hazájában nincs egzisztenciája, a két ország közötti nagy távolság nehezé és költségessé tenné az oda- és visszautazást.
- [3] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2016. május 12. napján kelt 106-1-30332/1/2016-T. számú határozatával a méltányossági kérelmet elutasította.
- [4] A felperes fellebbezett a határozat ellen.
- [5] Az alperes a 2016. július 8. napján kelt 106-T-33455/1/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Kifejtette, hogy a kérelemben a felperes kivételes méltánylást érdemlő körülményt nem jelölt meg, ezért a kérelem elutasítása jogszerű volt. A keresőtevékenység folytatása mint tartózkodási cél önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a tartózkodás engedélyezéséhez szükséges minimumfeltételek egyikének való megfelelést szolgálja. A kiutazással, az ügyintézésel járó anyagi és egyéb érdeksérelmek sem tekinthetők kivételes méltánylást érdemlő körülménynek, mert nem kivételes élethelyzet következtében állnak elő. Méltánylást érdemlő körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet, amelyet nem kizárólag a kérelmező alakít, hanem a fél akaratán kívüli események és történések is szerepet játszanak azok kialakulásában. A felperes ilyen körülményeket nem jelölt meg a kérelmében. Az állampolgárság szerinti országban való kérelmezés nem jelenti azt, hogy a felperesnek végleg el kell hagynia Magyarország területét és oda nem térhet vissza. Az ügyintézési határidő kapcsán kifejtette, hogy a külföldi kérelmezés miatti távollét - amennyiben valamennyi szükséges irat benyújtásra kerül - , nem ró aránytalan terhet a felperesre.

Kereseti kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának

felülvizsgálata iránt. Hivatkozott a hazája szerinti külképviseleti ügyintézés elhúzóására, az utazás magas költségeire, a kiutazás miatt a munkavállalási lehetőségének az elvesztésére, továbbá utalt arra is, hogy bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a tényállás nem volt tisztázott, helyszíni ellenőrzéssel vagy személyes meghallgatással az ügy egyedi körülményeit tisztázni kellett volna. Állította, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) végrehajtására kiadott 114/2007.(V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (4) bekezdéséből nem következik, hogy egyéb méltányossági körülményeket, keresőtevékenységi szempontokat a hatóság nem vizsgálhat. Állította, hogy a nagy földrajzi távolság, a hosszadalmas ügyintézés és az emiatti kiugróan magas költségek kivételes méltánylást érdemlő körülményként értékelhetők. Vitatta, hogy a külképviseleti ügyintézés 21 nap alatt lezárul. Más személyek ügyében hozott döntésekre is hivatkozott.

- [7] Előadta, hogy a hatóság a tartózkodási engedély meghosszabbítási kérelmét a volt munkáltatóját terhelő bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt utasította el. Az ezt követően kapott új munkalehetőségre tekintettel indított új méltányossági eljárást.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalva a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjában, (4a) bekezdésében foglaltakra, kifejtette, hogy a magyarországi kérelmezés feltétele a kivételes méltánylást érdemlő körülmény fennállása. A külföldi kérelmezés költségessége, feltételezett időigényessége, a munkavesztés esetleges lehetősége nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Ilyen körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet - mutatott rá a bíróság -, amely nem kizárólag a kérelmező érdekkörében következett be. A kivételes méltányossági körülményeket mindig az egyedi ügyben felmerült az ügy egyedi sajátosságaihoz képest kell megítélni, más személyek ügyében hozott döntések ezért nem vehetők figyelembe. A külföldi külképviseleti kérelmezés minden kérelmező számára Magyarországtól való távolmaradással, idő- és költséggráfordítással jár, ezért ez önmagában nem jelenthet kivételes méltánylást érdemlő körülményt, ebből fakadóan nem értékelhető szubjektív elemként sem. Kivételes méltánylást érdemlő körülmény a kérelmezőhöz személyesen köthető egyéni körülmény lehet, nem pedig objektív, minden kérelmezőre fennálló körülmény.
- [10] A bíróság szerint a hatóság a tényállást tisztázta, ezzel ellentétes tény a felperes nem bizonyított. A kérelemre indult eljárásokban a kérelemben előadottak szabják meg az eljárás kereteit, a felperes kötelezettsége volt a kérelmét alátámasztó tényeknek és bizonyítékoknak az előterjesztése. A hatóságnak

személyes meghallgatást, helyszíni ellenőrzést nem kellett lefolytatni, de a felperes nem is jelölt meg olyan tényt, körülményt, amely csak ilyen eljárási cselekmények mellett lett volna vizsgálható.

- [11] Hangsúlyozta a bíróság, hogy a felperes indokolás nélkül hivatkozott jogszabálysértései nem voltak vizsgálhatók és az alapelvi jogsértések körében bizonyítottság hiányában jogsértés elkövetése nem volt megállapítható.
- [12] Mindezek alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a vonatkozó anyagi és eljárási szabályokat betartotta, ezért ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontját, (4a) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1)-(2) bekezdését, 2.§ (3) bekezdését, 7.§-át, a 37.§-ának közelebbről meg nem jelölt rendelkezését, 50.§ (1) és (6) bekezdését, 72.§ (1) bekezdés e/ea-ec) alpontjait, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdését, 339.§ (1) bekezdését.
- [14] Állította, hogy olyan körülményekre hivatkozott, amelyek nemcsak együttes, de egyenkénti értékelésük mellett is a méltányossági kérelmét megalapozták. Így a nagy távolság és az utazással járó jelentős költség, a külképviseleti kérelmezés fél éves időtartama, a munkalehetősége elvesztésének szempontja - mindezek értékelése a kérelme kedvező elbírálását kellett volna, hogy eredményezzék. Állította továbbá, hogy a költséghatékonyság elvére is figyelemmel kellett volna lenni, a hazautazás fedezetével való rendelkezés szabálya mellett. Előadta, hogy hazájához nem köti semmi. Sérelmezte, hogy a hatóság bizonyítási eljárást nem folytatott le, nem tisztázta a tényállást, az ügy egyedi körülményeit nem értékelte, és nem indokolta megfelelően a határozatát sem. Állította, hogy a külképviseleti ügyintézés időigényes, hosszadalmas, az előírt határidőben nem zárul le. Előadta, hogy mivel a Vhr. 47.§ (4) bekezdése példálódzó felsorolást ad, ezért egyéb méltányossági körülmények is vizsgálhatók. Előadta továbbá, hogy a keresetében felsorolt körülmények közül a keresőtevékenység, a munkalehetőség elvesztése nem hagyható figyelmen kívül. Állította, hogy az általa, más személyek ügyében hozott kedvező döntéseket is figyelembe kellett volna venni. A rendkívüli távolság, a hosszadalmas ügyintézés, a kiugróan magas költségek nem a felperes tudatos tevékenységének eredményei, azok rajta kívül álló körülmények, ezért figyelembe vételük, értékelésük nem maradhatott volna el. Sérelmezte, hogy a bíróság az alperes által

elkövetett jogsértéseket törvénysértően figyelmen kívül hagyta és jogsértően jutott arra a megállapításra, hogy az alperes határozata jogszerű.

- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [17] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria a Ket. 37.§-ának megsértését nem vizsgálta, mert a felperes nem jelölte meg, hogy ennek a jogszabályhelynek melyik rendelkezését sértette meg a jogerős ítélet és ez a felülvizsgálati kérelem tartalmából sem állapítható meg, mert e jogsértés állításához a felperes indokolást nem adott sem a keresetében, sem a felülvizsgálati kérelmében.
- [18] A Kúria a perben rendelkezésre állt adatokból, bizonyítékokból azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette az ügyben irányadó tényállást, és abból helytálló jogi következtetést vont le a kivételes méltánylást érdemlő körülmények fennállásának hiányára, a másodfokú határozat megalapozottságára.
- [19] A Kúria álláspontja szerint nem tekinthető kivételes méltánylást érdemlő körülménynek a földrajzi távolság miatti jelentősebb összegű utazási költség, mert annak fedezetével a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 13.§ (1) bekezdés f) pontja értelmében a felperesnek rendelkeznie kell. Ez alól a kötelezettség alól a költséghatékonyság elvére való hivatkozás sem menti fel a felperest, amely elv egyébként is nem a kérelmezőre értelmezendő, hanem a hatóságra, a hatósági eljárásra irányadó alapelv. Magyarország és Vietnam közti távolság nem olyan nagy, amely az utazás felperes által állított magas költségét alátámasztaná. A külföldi kérelmezés és annak esetleges elhúzódása nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, e körben az elsőfokú bíróság helytálló megállapításokat tett.
- [20] A keresőtevékenységi szempontok figyelembe vételét a felperes maga is korlátozottan tekintette, mert a keresőtevékenység, mint tartózkodási cél - a felperes által is elismerten - nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Ezzel összefüggésben a keresőtevékenység elvesztésének lehetősége pedig bizonyítást nem nyert, ezért egyéb szempontokkal való együttes értékelésére sem

kerülhetett sor. A felperes a bizonyítási eljárás hiányát tévesen állította. Kérelemre indult eljárásokban a kérelmezőnek kell bizonyítania, hogy a kérelme megalapozott, neki kell feltárni a kérelmét megalapozó körülményeket, a hatóságot csak a kérelemben foglaltak tisztázása, a tényállás megállapításnak kötelezettsége terheli. A hatóságnak mindezekre tekintettel csak a szükséges körben kell a bizonyítási eljárást lefolytatva a tényállást tisztáznia. További bizonyítási cselekményekre sem az alperes eljárásában, sem a perben nem volt szükség, mert a tényállás tisztázott volt. A Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint a perben a bizonyítás a felperest és nem az alperest terhelte.

- [21] Mindezekre tekintettel tévesen hivatkozott a felperes ezért arra, hogy az alperes nem bizonyította kétséget kizáróan a határozatában foglaltakat.
- [22] A felperes által hivatkozott körülmények sem egyenként, sem összességükben a méltányossági kérelem megalapozottságát nem eredményezhették, mert nem voltak kivételes méltánylást érdemlő körülménynek tekinthetők. A távolság miatti utazás és kint tartózkodás költség- és időigénye, a külföldi kérelmezés időtartama nem olyan körülmények, amelyekkel a felperesi kérelmezőnek nem kellene számolnia, és akadályoznák a származási országa szerinti ügyintézésben, ezért kivételes méltánylást nem tesznek lehetővé, ezért a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja és (4a) bekezdése az eljárás során megsértésre nem került. Más személyek ügyében hozott határozatok nem bírtak jelentőséggel, a hatóságnak minden ügyben egyedileg, az adott ügyre nézve kell döntést hoznia a releváns tények alapján, az pedig a felperes által hivatkozottakból egyik esetben sem derült ki, hogy más személyek esetében mik voltak a releváns tényezők, miért döntött a hatóság a méltányossági kérelem elfogadásáról.
- [23] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy anyagi és eljárási jogsértésre nem került sor, az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor az alperes határozatát a Pp. 339/B.§-a alapján megalapozottnak és törvényesnek tekintve a felperes keresetét elutasította.
Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [24] A pereszes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [25] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték

viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2018. február 14.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró**